

De Padangse administrateurs Hendrik van Staveren en Jan Anthonij Thierens, en het opperhoofd te Pulau Tjinkuk, Roeland Palm, hebben verzocht ontheven te worden van vergoeding van een tekort van rendement op in 1762/63 met de Huis te Boede teruggezonden en beschadigd te Batavia ontvangen goederen en van minder behaalde winsten op in februari 1762 verkochte textiel. [fol. 1673] Ze verzekerden dat deze goederen meerdere jaren in de pakhuizen hadden gelegen en dat ze alles hadden aangewend om ze met de vereiste winst te verkopen. De Hoge Regering vond deze argumenten niet van voldoende gewicht om het verzoek in te willigen. Met de bark de Liefvallige waren er in een pak dat op Sumatra's Westkust niet was gelost, twee armozijnen te weinig naar Batavia gezonden. Het bestuur oordeelde aanvankelijk dat dit door de gezagvoerders van dit scheepje vergoed moest worden, maar omdat het pak onbeschadigd was, is de vergoeding aan de afpakkers in Bengalen opgelegd. In de brief van 31 oktober 1763 voerde het bestuur aan het tappen van sterke drank zeker per eind augustus te hebben geveild, als het enig vermoeden zou hebben gehad dat er enige opbrengst zou zijn geweest. [fol. 1674] Toen niemand er op 20 september 1764 enige belangstelling voor had getoond, heeft men het erbij gelaten tot de goedkeuring door de Hoge Regering.)

Ten opzichte van een geprivilegeerde herberg die zij volgens Padangse resolutie van den 19^e april bevoorens hadden laten opregten tot lijfberging voor vreemdelingen, nevens 's Compagnies aan- en afvaarende dienaren, die anders onder den blooten hemel moesten huysvesten, wanneer niemand hen onder dak wilde nemen, den herbergier ten dien eynde verleene de voorregten van alleen een topbaan te moogen houden en vrij tappen, mits de arrak bij de Compagnie tegens vijfenseventig rds. de legger, of 10 rds. meer dan bevoorens, inkopenden, hetwelk wij hebben goedgekeurt.

Fol. 1674r-v.

(Daarbij is wel opgemerkt dat de geringe belangstelling bij de veiling voor de pacht van het schenken van sterke drank, geen voldoende reden was om er niet eens een proef mee te nemen. Een herberg oprichten is niet noodzakelijk, daar het verlenen van gastvrijheid aan vreemdelingen [fol. 1675] tot contacten leidt waar de Compagnie weinig aan heeft. Als ze in een publiek huis verblijven, kan men hen beter observeren en de pas naar konkelarij afsnijden. Het kleinzegeel bracht in 1762/63 maar f 304 op. Over de kerkelijke zaken is slechts te melden dat het is toegestaan om de ziekenbezoeker en leermeester rsd 5 per maand uit de armengelden toe te kennen om de kinderen van de armen in de godsdienst, en het lezen en schrijven te onderrichten. Ds. Johannes Jacobus Meijer is met de Westfriesland op en neer naar Sumatra's Westkust gezonden om daar de zegels van het heilige verbond te bedienen. Omdat dit bedrag niet bovenmatig is en de werken hecht en sterk zijn uitgevoerd, is onder timmerwerk en reparaties f 3415 voor het voltooien van een pakhuis en voor een zeehoofd op Pulau Pisang goedgekeurd. [fol. 1676] Dat is ook het geval met de reparatie van een punt van het fort voor f 535. Omdat het verhoudingsgewijs niet meer kost, mag het bestuur met het herstel van de overige punten voortgaan. Omdat het opperhoofd te Pulau Tjinkuk het noodzakelijk vond om daar een woning voor de kwartiermeester en de matrozen, een prauwloods en een vlaggestok te hebben, gaf het bestuur daar toestemming voor. Dit is goedgekeurd, mits de kosten niet meer dan f 681 zouden belopen. Omdat volgens de rapporten de overige gebouwen op dit eiland hersteld moesten worden en bij uitstel de kosten slechts zouden stijgen, is dit eveneens toegestaan, mits erop wordt toegezien dat het goed en zuinig gebeurt. Na voltooiing moet het opperhoofd de kosten en zuinigheid onder ede bevestigen. [fol. 1677] Het bedrag van f 3167 is namelijk vrij hoog. Hoewel het bedrag van f 16.497 voor timmerwerk te Airbangis de schatting aanzienlijk overstijgt, moest het wel afgeschreven worden, omdat de specificatie niet op fraude wijst. Sommige bijgebouwen hadden echter zonder bezwaar wat minder ruim kunnen zijn, maar een grondig oordeel is niet te geven, daar de grootte van ieder gebouw apart ontbreekt. Het bestuur is aangespoord om, als een vernieuwing van oude bevelen, steeds de lengte, hoogte en diepte van voltooide gebouwen in de rekeningen te vermelden. Het is onduidelijk of de negotieboeken over 1761/62